

Trettondedagen

Psalmer: 327, 72:2, 350, 347, 221

Texter: Ps 72, Jes 2:2-5, Ef 2:17-19, Matt 2:1-12

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Gud, vår Fader, vi tackar dig för att du uppenbarat din nåd i Kristus för alla folk. Vi ber att du genom ditt ord upplyser våra hjärtan så att vi alltid håller din Son kär och tillber och ärar honom. Amen.

Dagens gammaltestamentliga text ur Jesaja talade om en tid när hedningarna skulle strömma in i Guds församling, ta emot undervisning av Guds ord och bli helgade till att leva i frid med varandra. Episteln visar att Jesus gett judar och hedningar samma rätt till medborgarskap i Guds rike. Dagens text ur Matteus evangelium ger en föraning om vad som ska komma, hur människor från alla folk ska komma och tillbe Jesus som sin Frälsare och Kung.

Matteus skrev sitt evangelium främst för judiska läsare. Han visar på konflikten mellan Jesus och de judiska ledarna, de som inte tog hänsyn till Skriften utan levde enligt den tradition som de ärvt av sina otroende förfäder. Matteus skildrar hur deras motstånd leder till förhärdelse så att Jesus till slut inte längre kallar dem utan talar i liknelser för att de som först förhärdat sig själva ska hör utan att förstå. Vändpunkten skildras i Matteus 12:e kapitel. Samtidigt ser vi hedningar komma till honom som goda exempel på en tro som ärar honom och väntar allt gott från honom. Vår text ger en föraning om judarnas förhärdelse och hur evangeliet istället går till hedningarna.

Syftet med Matteus evangelium var att visa att Jesus är Messias, den utlovade. Jesus uppfyllde alla Gamla testamentets profetior om Messias. Och han var ingen politisk kung utan en frälsarkung som kom för att frälsa sitt folk från deras synder. När Matteus i det andra kapitlet berättar om de vise männen från östern understryker han att Jesus kommit med frälsning inte bara till judarna utan också till hedningarna. Alla som tror på Jesus, oavsett folk eller ursprung, är hans andliga folk. Vi ser i texten en av orsakerna till att majoriteten av judarna inte tog emot Jesus – de betraktade inte Messias som skulle födas i Betlehem som en evig, gudomlig Kung. Samtidigt ser vi att människor som tillhör hans andliga folk inte låter något avstånd eller besvärligheter hindra dem från att komma till honom för att ge honom sin hyllning och tjäna honom med sina gåvor och sin lydnad.

När familjen fortfarande var kvar i Betlehem kom de första från hednafolken för att

hylla honom. De vise männen var dåtidens vetenskapsmän. De hade sett en stjärna gå upp och satt det i samband med födelsen av judarnas länge utlovade kung. Nu hade de kommit för att tillbe honom som sin Herre och Frälsare. Hur de kunde göra denna koppling mellan stjärnan som gått upp, födelsen av judarnas kung, och att han var en gudomlig person som de skulle tillbe som sin Frälsare vet vi inte. Men om de var från Babylon så hade Daniel på 500-talet f. Kr. haft ansvar för hela denna grupp av vise män. Daniel, liksom andra judar i den babyloniska fångenskapen, hade vittnat om att Gud lovat sända en Frälsare för alla folk. Kanske hade den helige Ande lett dem att vänta stjärnan i Bileams förutsägelse: *Jag ser honom, men inte nu, jag skådar honom, men inte nära. En stjärna träder fram ur Jakob, en spira höjer sig ur Israel.* (4 Mos 24:17) Man kan tänka sig hur upprymda och glada de vise männen blivit när de såg stjärnan gå upp som visade dem till den utlovade kungen.

Deras iver att tillbe den nyfödde kungen gjorde att avståndet inte hade någon betydelse. De gav sig av på en resa som säkert tog någon månad. Vi ska tänka på dem när vi tycker det är jobbigt att åka till kyrkan för att tillbe vår Frälsare. När de vise männen kom till landet där Frälsaren blivit född tog de sig till Jerusalem, kungens stad, och började ställa frågor om var den nyfödde kungen fanns. Det dröjde inte länge innan deras ärende blivit känt för kung Herodes den store. Han blev förskräckt, och folket med honom för de visste hur grym Herodes kunde vara. Han var paranoid och kunde bli mycket farlig om han misstänkte en sammansvärjning. Han hade gjort sig av med konkurrenter tidigare. När kungen blev rädd att någon hotade hans ställning fanns det skäl för alla att bli rädda, vad skulle han göra nu?.

De vise männen hade frågat efter judarnas nyfödde kung, de hade sett hans stjärna. Herodes var inte så dum. Han gjorde genast kopplingen mellan ”judarnas kung”, stjärnan och den utlovade Messias. Han samlade de skriftlärda och frågade var Messias skulle födas. De skriftlärde svarade genast: *"I Betlehem i Judeen, för så är skrivet genom profeten : Du Betlehem i Juda land, du är alls inte minst bland Juda furstar, för från dig ska utgå en furste som ska vara en herde för mitt folk Israel."* De skriftlärde citerade profetian ur Mika 5:2. Men de utelämnade en del av Mikas profetia: *Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar.* Att de slopade den delen kan vara en av orsakerna till det tragiska öde som judarnas ledare och folket i stort drog över sig. Enligt deras syn kunde ingen människa ställa ett sådant anspråk, alltså ha sitt ursprung före tiden, från evighetens dagar, utan att bli anklagad för hädelse, att ha gjort sig lik Gud. När Jesus gjorde anspråk på att vara från evighetens dagar försökte de döda honom. När han sa *Jag Är innan Abraham fanns*, tog de upp stenar och försökte stena honom.

Men en sak förklarade de skriftlärde på ett bra sätt: den utlovade, som skulle födas i Betlehem, skulle vara *en herde för sitt folk*. Det finns många ställen i Skriften som talar om Messias som den gode herden för sitt folk. Varje gång vi hör det får vi en

påminnelse om tryggheten i Kristi rike. Jesus regerar i sin nåd, bevarar oss och förser oss med allt vi behöver till kropp och själ. Det innebär inte ett löfte om en tillvaro fri från allt farligt. Guds Son kom själv till världen i en farlig tid, på en farlig plats. Inte långt efter hans födelse fick familjen fly till Egypten och platsen där han föddes uppfylldes av gråt och klagan efter det barnamord Herodes ställde till med. Men att ha Jesus som vår herde innebär att vi kan vara trygga även om vi måste vandra genom dödsskuggans dal. Han är med oss varje dag, låter allt samverka till det bästa för oss, han tröstar och uppehåller oss med sitt evangelium, bevarar och uppehåller tron; så att vi kan vara vissa om att det enda som återstår för oss när detta liv är slut är att vi ska få bo i Herrens hus för evigt.

När Herodes fått veta platsen för Messias födelse kallade han i hemlighet till sig de vise männen och tog reda på den exakta tiden när stjärnan visat sig, för han antog att den visat sig samtidigt med Messias födelse. Han hade gått långt i otro och självförhärdelse. Varken stjärnan, de vise människans vittnesbörd eller Skriftens profetior fick honom att hejda sig i sin mordiska plan. Han visste nu att han var ute efter att döda Messias. Och Jerusalems skriftlärde var inte bättre trots att de väl kände de heliga Skrifterna. Ingen från Jerusalem utom dessa främlingar gick för att finna den nyfödde kungen där Skriften sagt de skulle leta.

När de vise männen gick till Betlehem enligt Skriftens ord och kungens befallning gick nu stjärnan som de sett gå upp före dem och de blev mycket glada. Stjärnan stannade över det hus där Josef, Maria och Jesus nu bodde. När de kom in fick de se barnet och Maria, dess mor. De föll ner och tillbad honom. De gjorde vad de kommit så lång väg för att göra. De gav honom den ära som enbart tillkommer Gud. De tillbad honom och hälsade honom välkommen till världen med sina böner och lovprisningar.

De gav honom också gåvor. Det var rika gåvor som stod i proportion till tacksamheten och glädjen i deras hjärtan. De vise männen är ett föredöme för oss i generöst givande. De öppnade skattkistor och gav värdefulla gåvor. De gav av fri vilja och var så ivriga att ge dessa gåvor att varken långt avstånd eller besvärligheter hade kunnat hindra dem. De ville verkligen ge Jesus sina bästa gåvor. Det ligger nåd från Gud gömd i ordet ”gåva”. I sin nåd kallar Gud det som han först gett oss och som vi ger honom tillbaka för en ”gåva”. Han ser på det han satt i våra händer och som vi ger honom tillbaka som ”gåvor” från oss.

I tron tjänade de honom också med sin lydnad; *sedan de i en dröm blivit varnade för att vända tillbaka till Herodes, tog de en annan väg hem till sitt land.* Den vägen var säkerligen längre och besvärligare än den väg de kommit. Men det var ändå inte en börda för dem vars hjärtan var i harmoni med Guds vilja.

Hur viktig är Jesus i våra liv? Hur viktigt är det för oss att studera Skriften som leder oss till honom? Hur viktigt är det för oss att tillbe honom, ge honom det bästa vi har och lyda honom? Det är vår respons på evangeliet om Guds evige Son som kom för att frälsa oss från våra synder. Vi behöver Jesus som vår gudomlige kung och Frälsare precis lika mycket som de vise männen. Varje dag och speciellt i svårigheter behöver vi honom som vår gode Herde. Att Jesus var viktigast i de vise människors liv var tydligt för alla. Vår respons på Skriftens vittnesbörd om Jesus återspeglar hur värdefull han är för oss.

Låt oss be!

Käre Jesus, du kom som Frälsare för alla människor. Du har gett oss fritt tillträde till Fadern och rätt att bli Guds barn. Vi vill tillbe dig och tjäna dig med våra liv och våra gåvor. Låt ditt evangelium ge oss ny kraft att lyda din vilja. Hjälp oss så att det märks i våra liv att du är vår himmelske kung och Frälsare. Amen